

телно отъ 3—4 дена насамъ тукъ въ Сливенъ сж се събрали прѣдставители отъ всички окрѣзи на Южна България, а именно: Хаджи Димитъръ Бояджиевъ, Наумовъ отъ Стара Загора, Д-ръ Хакановъ отъ Пловдивъ, Златаровъ отъ Хасково, попъ Тилевъ и К. Величковъ отъ Т. Пазарджикъ, които Вамъ сж познати, и г-да Живковъ и Ст. Стамболовъ, делегати отъ сѣверна България, за да обсъдятъ мѣрките, които трѣба да се взематъ въ случай че великитѣ сили откажатъ да се съгласятъ на постѣпките, направени отъ българитѣ въ южна България, за неприлагане на члена отъ берлинския договоръ, който се отнася до турскитѣ гарнизони на Балканитѣ и до съединението на южна България съ сѣверна.

Движими отъ народни чувства и ползуващи се отъ безредieto въ правителствената машина на Турция, ако послѣдната противопостави едно поп possumus на справедливитѣ домогвания на българитѣ, поменатитѣ патриоти сж въодушевени отъ идеята да се прѣдприеме едно настѣпление къмъ Одринъ съ единъ отрядъ отъ 70,000 добръ въоръжени legioneri отъ гимнастическитѣ дружества.

Бързамъ обаче да Ви увѣдомя, че за сега не виждамъ нищо, което би могло да обезпокои Ваше прѣвъзходителство, тъй като този планъ ще зависи отъ по-нататъшнитѣ рѣшения, които ще имамъ честъта да Ви съобща своеврѣменно. (подп.) Сливенски префектъ: Д-ръ Стамболски“.

Приготовленията и изврѣшването на съединението.

Мнозина твърдятъ, че ако не бѣ „съединението“, днесъ Македония щѣше да бжде освободена. Очевидно е, че въпросътъ се отнася за даденъ тактъ, но въ *народнитѣ* движениа нѣма *дипломация*. Съединението се прѣдизвика не само отъ тежнениа къмъ единство между двѣ половини на единъ и сжщъ народъ, но и отъ условия, които загрозяваха автономността на Източна Румелия и нейното стопанско, самостоятелно развитие.¹⁾

Въпрѣки унищожаването на гимнастическитѣ дружества, както въ Сливенъ, тъй и въ цѣла Румелия, слѣдъ въвеждането на „Органическия уставъ“ и включването членоветѣ на горнитѣ дружества въ запаснитѣ класи на милицията, *сливенци* не се отчайватъ и намирагъ нови срѣдства за борба.

¹⁾ Турцитѣ сж работѣли систематически за подкопаването на румелийската автономия и за обръщането на привилегированата провинция въ обикновенъ румелийски вилаетъ. Сношенията на Портата съ правителството никога не сж били приятелски, тъй като турцитѣ гледали да правятъ всевъзможни спѣнки съ цѣла система на дребнави мжчнотии, присѣща на духа на ориенталската политика. Така, напирмѣръ, съ непотвърдяването на бюджетитѣ и на гласуванитѣ закони, тѣ сж прѣчели на цѣлия организъмъ на страната. Положението въ финансово отношение е било сжщо неутѣшително: отъ една страна постояннитѣ искания на Портата, отъ друга — тежестъта на данъцитѣ, основани на изчисления правени прѣди кланетата и войната. Голѣмо зло е било сжщо и митническата граница между княжеството и провинцията. Ср. Иречекъ, Пжт., II, 154; Т. Икономовъ, въ Берлинскитѣ протоколи, прѣдговоръ. Serkis, la Roumellie Orientale et la Bulgarie actuelle, Paris, 1898.